

Den Europæiske Unions Tidende

C 160

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

28. maj 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 160/01	Orientering om forelæggelse af præjudicielle spørgsmål fra de nationale retter	1
2011/C 160/02	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 152 af 21.5.2011	6

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 160/03	Sag C-20/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — realitetspåkendelse af søgsmålet — frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF — EØS-aftalens artikel 40 — statsobligationer — skattemæssig præferencebehandling — begrundelse — bekæmpelse af skattesvig — bekæmpelse af skatteunddragelse)	7
---------------	--	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 160/04	Sag C-291/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. april 2011 — Francesco Guarnieri & Cie mod Vandevælde Eddy VOF (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel Brussel — Belgien) (Frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — cautio judicatum solvi — selskab efter monegaskisk ret — artikel 18, stk. 1, TEUF)	7
2011/C 160/05	Sag C-402/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. april 2011 — Ioan Tatu mod Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu og Ministerul Mediului (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu — Rumænien) (Interne afgifter — artikel 110 TEUF — miljøafgift pålagt ved første indregistrering af motorkøretøjer — afgiftsneutralitet for indførte brugte motorkøretøjer og tilsvarende køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale marked)	8
2011/C 160/06	Sag C-405/09: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland (Traktatbrud — Unionens egne indtægter — procedurer for opkrævning af importafgifter og eksportafgifter — forsinkelse ved fastlæggelsen af egne indtægter vedrørende disse afgifter)	8
2011/C 160/07	Sag C-153/10: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. april 2011 — Staatssecretaris van Financiën mod Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Forordning (EØF) nr. 2931/92 — EF-toldkodeksen — artikel 12, stk. 2 og 5, artikel 217, stk. 1, og artikel 243 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 10 og 11 — klassificering af varer — bindende tarifieringsoplysning — påberåbes af en anden erhvervsdrivende end modtageren for den samme vare — vejledning for den nationale toldmyndighed — berettiget forventning)	9
2011/C 160/08	Sag C-305/10: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — jernbanetransport — direktiv 2005/47/EF — betingelserne for anvendelse af mobile arbejdstagere, der udfører interoperable grænseoverskridende tjenester i jernbanesektoren — aftale med arbejdsmarkedets parter på europæisk plan — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	9
2011/C 160/09	Sag C-431/10: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 7. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud — direktiv 2005/85/EF — asyl — procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus — minimumsstandarder — manglende fuldstændig gennemførelse inden for den fastsatte frist)	10
2011/C 160/10	Sag C-106/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. marts 2011 — M.J. Bakker mod Staatssecretaris van Financiën	10
2011/C 160/11	Sag C-109/11: Sag anlagt den 3. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	11
2011/C 160/12	Sag C-110/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 4. marts 2011 — Minister van Financiën mod G. in 't Veld	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 160/13	Sag C-122/11: Sag anlagt den 8. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	12
2011/C 160/14	Sag C-145/11: Sag anlagt den 25. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	12
2011/C 160/15	Sag C-146/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus, Estland, den 25. marts 2011 — AS Pimix (under konkurs) mod Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Landbrugsministeriet (Põllumajandusministeerium)	13
2011/C 160/16	Sag C-150/11: Sag anlagt den 28. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	13
Retten		
2011/C 160/17	Sag T-167/07: Rettens dom af 13. april 2011 — Far Eastern New Century mod Rådet (Dumping — import af polyethylenterephthalat (PET) fra Taiwan — beregning af dumpingmargenen — asymmetrisk beregningsmetode — eksportprismønster, som er forskelligt for forskellige købere eller perioder — dumpingmargen hvis reelle omfang ikke kan være udtryk for symmetriske beregningsmetoder — begrundelsespligt)	15
2011/C 160/18	Sag T-461/07: Rettens dom af 14. april 2011 — Visa Europe og Visa International Service mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for merchant acquiring-virksomhed for transaktioner, der foretages med kreditkort og betalingskort med forskudt debitering — beslutning der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — begrænsning af konkurrencen — potentiel konkurrent — bøder — formildende omstændigheder — rimelig frist — retssikkerhed — ret til forsvar)	15
2011/C 160/19	Sag T-465/08: Rettens dom af 15. april 2011 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (PHARE-programmet — »revolverende fondsmidler«, som Den Tjekkiske Republik har modtaget — tilbagebetaling af udbetalte beløb — Kommissionens beslutning om at inddrive fordringer ved modregning — hjemmel — forskellige retsordener — begrebet, at fordringen er sikker og opgjort — begrundelsespligt)	16
2011/C 160/20	Sag T-466/08: Rettens dom af 14. april 2011 — Lancôme mod KHIM — Focus Magazin Verlag (ACNO FOCUS) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ACNO FOCUS — det ældre nationale ordmærke FOCUS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009) — reel brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009).....	16
2011/C 160/21	Sag T-576/08: Rettens dom af 13. april 2011 — Tyskland mod Kommissionen (Landbrug — fælles markedsordning — uddeling af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer — forordning (EF) nr. 983/2008 — plan for tildeling til medlemsstaterne af midler til fødevarerhjælpeprogrammet, der skal afholdes over 2009-budgettet — tilvejebringelse på markedet — annullationssøgsmål)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 160/22	Sag T-70/09: Rettens dom af 14. april 2011 — Nederlandene mod Kommissionen (EFRU — enhedsprogrammeringsdokumentet for regionen Groningen-Drenthe — beslutning om nedsættelse af økonomisk støtte og delvis tilbagebetaling af de betalte beløb — begrundelsespligt — artikel 23, stk. 1, og artikel 24, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88)	17
2011/C 160/23	Sag T-98/09: Rettens dom af 13. april 2011 — Tubesca mod KHIM — Tubos del Mediterráneo (T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A.) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A. — det ældre nationale ord- og internationale figurmærke TUBESCA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	17
2011/C 160/24	Sag T-202/09: Rettens dom af 13. april 2011 — Deichmann mod KHIM (gengivelse af et bøjet bånd omgivet af stiplede linjer) (EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærke, der gengiver et bøjet bånd omgivet af stiplede linjer — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94(nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	18
2011/C 160/25	Sag T-209/09: Rettens dom af 13. april 2011 — Alder Capital mod KHIM — Gimv Nederland (ALDER CAPITAL) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket ALDER CAPITAL — de ældre Benelux ordmærker Halder og Halder Investments — det ældre internationale ordmærke Halder — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009) — reel brug af varemærket — artikel 15 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 15 i forordning nr. 207/2009))	18
2011/C 160/26	Sag T-228/09: Rettens dom af 13. april 2011 — United States Polo Association mod KHIM (Textiles CMG (U.S. POLO ASSN.)) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket U.S. POLO ASSN. — det ældre EF-ordmærke og det ældre nationale ordmærke POLO-POLO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))	19
2011/C 160/27	Sag T-262/09: Rettens dom af 13. april 2011 — Safariland mod KHIM — DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — Harmoniseringskontorets opfyldelse af en dom om annullation af en appelkammerafgørelse — ret til forsvar — begrundelsespligt — artikel 63, stk. 2, artikel 65, stk. 6, artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009).....	19
2011/C 160/28	Sagerne T-310/09 og T-383/09: Rettens dom af 12. april 2011 — Fuller & Thaler Asset Management mod KHIM (BEHAVIOURAL INDEXING og BEHAVIOURAL INDEX) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærkerne BEHAVIOURAL INDEXING og BEHAVIOURAL INDEX — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	19

2011/C 160/29	Sag T-345/09: Rettens dom af 13. april 2011 — Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida mod KHIM — Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PUERTA DE LABASTIDA — det ældre nationale ordmærke CASTILLO DE LABASTIDA — de ældre EF-ordmærker CASTILLO LABASTIDA — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009).....	20
2011/C 160/30	Sag T-358/09: Rettens dom af 13. april 2011 — Sociedad Agrícola Requiringua mod KHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TORO DE PIEDRA — det ældre EF-figurmærke D. ORIGEN TORO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til kontradiktion — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009).....	20
2011/C 160/31	Sag T-433/09: Rettens dom af 14. april 2011 — TTNB mod KHIM — March Juan (Tila March) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Tila March — det ældre nationale figurmærke CARMEN MARCH — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	21
2011/C 160/32	Sag T-523/09: Rettens dom af 13. april 2011 — Smart Technologies mod KHIM (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	21
2011/C 160/33	Sag T-28/10: Rettens dom af 12. april 2011 — Euro-Information mod KHIM (EURO AUTOMATIC PAYMENT) (EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærke EURO AUTOMATIC PAYMENT — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c) i forordning (EF) nr. 207/2009).....	21
2011/C 160/34	Sag T-159/10: Rettens dom af 13. april 2011 — Air France mod KHIM (form som et parallelogram) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket, der gengiver et parallelogram — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	22
2011/C 160/35	Sag T-179/10: Rettens dom af 13. april 2011 — Zitro IP mod KHIM — Show Ball Informática (BINGO SHOWALL) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket BINGO SHOWALL — det ældre EF-figurmærke SHOW BALL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	22
2011/C 160/36	Sag T-457/09 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 18. marts 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — godkendelse af statsstøtte til omstrukturering af en bank — afkald på en branche som udligningsgodtgørelse — uopsættelighed — interesseafvejning)	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 160/37	Sag T-191/11: Sag anlagt den 25. marts 2011 — Automobili Lamborghini mod KHIM — Miura Martínez (Miura)	23
2011/C 160/38	Sag T-200/11: Sag anlagt den 1. april 2011 — El-Materi mod Rådet	23
2011/C 160/39	Sag T-201/11: Sag anlagt den 4. april 2011 — Si.mobil mod Kommissionen	24
2011/C 160/40	Sag T-202/11: Sag anlagt den 4. april 2011 — Aeroporia Aigaiou Aeroporiki og Marfin Investment Group Symmetochon mod Kommissionen	25
2011/C 160/41	Sag T-204/11: Sag anlagt den 4. april 2011 — Spanien mod Kommissionen	26

Retten for EU-Personalesager

2011/C 160/42	Sag F-104/09: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 24. marts 2011 — Canga Fano mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2009 — afslag på forfremmelse — sammenligning af fortjenester — åbenbart urigtigt skøn — annullationssøgsmål — erstatnings-søgsmål)	28
2011/C 160/43	Sag F-38/10: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 13. april 2011 — Vakalis mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — pension — overførsel af pensionsrettigheder optjent i Grækenland til pensionsordningen for tjenestemænd i Den Europæiske Union — beregning af pensionsgivende tjenesteår — ulovlighedsindsigelse vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten — ligebehandlingsprincippet — princippet om euroens neutralitet)	28
2011/C 160/44	Sag F-45/10: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 4. april 2011 — AO mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — disciplinærsanktion — fjernelse fra tjenesten — procesreglementets artikel 35, stk. 1, litra d), og artikel 35, stk. 2, litra a) — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	28
2011/C 160/45	Sag F-23/07 RENV-RX: Kendelse afsagt af Personaleretten den 31. marts 2011 — M mod Det Europæiske Lægemiddelagentur	29

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Nærværende tekst erstatter den orientering, der er offentliggjort i EUT C 297 af 5. december 2009, side 1, efter indførelsen af et nyt punkt 25 samt ændringen af punkt 40.

ORIENTERING OM FORELÆGGELSE

af præjudicielle spørgsmål fra de nationale retter

(2011/C 160/01)

I – Almindelige bestemmelser

1. Ordningen med præjudiciel forelæggelse er en grundlæggende mekanisme i unionsretten, der har til formål at give de nationale retter mulighed for at sikre en ensartet fortolkning og anvendelse af denne ret i samtlige medlemsstater.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af unionsretten og om gyldigheden af retsakter vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Domstolen er tildelt denne almindelige kompetence ved artikel 19, stk. 3, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union (EUT 2008 C 115, s. 13, herefter »TEU«) og artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUT 2008 C 115, s. 47, herefter »TEUF«).
3. I henhold til artikel 256, stk. 3, TEUF har Retten kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål, som forelægges den i medfør af artikel 267, inden for særlige områder fastlagt i statuten. Da der ikke er indføjet bestemmelser herom i statuten, har Domstolen fortsat enekompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål.
4. Uanset at artikel 267 TEUF tillægger Domstolen en generel kompetence, indeholder adskillige bestemmelser imidlertid undtagelser fra eller begrænsninger i denne kompetence. Det drejer sig navnlig om artikel 275 og 276 TEUF samt artikel 10 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser til Lissabontraktaten (EUT 2008 C 115, s. 322).
5. Da den præjudicielle procedure er baseret på et samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter, er det med henblik på at sikre en effektiv procedure formålstjenligt at give de nationale retter følgende oplysninger.
6. Formålet med disse praktiske oplysninger, der ikke er bindende, er at give de nationale retter en orientering om, hvornår der skal foretages en præjudiciel forelæggelse, og i givet fald at bistå dem med at formulere og præsentere spørgsmålene, der forelægges Domstolen.

Domstolens opgave inden for rammerne af den præjudicielle procedure

7. Domstolens opgave inden for rammerne af den præjudicielle procedure er at fortolke unionsretten eller træffe afgørelse om dens gyldighed, men ikke at anvende denne ret på de faktiske omstændigheder, der gav anledning til hovedsagen, hvilken opgave tilkommer den nationale ret. Det tilkommer hverken Domstolen at udtale sig om faktiske spørgsmål, der rejses i tvisten i hovedsagen, eller at tage stilling til forskellige opfattelser om fortolkningen eller anvendelsen af nationale retsregler.

8. Domstolen udtaler sig om fortolkningen eller gyldigheden af unionsretten, idet den søger at give en besvarelse, der er nyttig for afgørelsen af tvisten, men det er den nationale ret, der skal drage konsekvenserne heraf, i givet fald ved at undlade at anvende den pågældende nationale regel.

Beslutningen om at forelægge Domstolen et spørgsmål

Hvem stiller spørgsmålet?

9. I medfør af artikel 267 TEUF kan enhver ret i en medlemsstat i princippet, for så vidt den skal træffe afgørelse i en sag, der fører til en retlig afgørelse, forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål ⁽¹⁾. Domstolen fortolker begrebet »ret« som et selvstændigt unionsretligt begreb.

10. Det er udelukkende den nationale ret, der afgør, om et præjudicielt spørgsmål skal forelægges Domstolen, uanset om parterne har anmodet herom eller ej.

Forelæggelse af et fortolkningsspørgsmål

11. Enhver ret er **beføjet** til at stille Domstolen et spørgsmål om fortolkningen af en unionsretlig regel, såfremt den finder det nødvendigt for at afgøre en verserende sag.

12. En ret, hvis afgørelser ifølge national ret ikke kan appelleres, er imidlertid **principielt pligtig** at indbringe et sådant spørgsmål for Domstolen, medmindre der allerede foreligger retspraksis på området (og en eventuel ny sammenhæng ikke rejser reel tvivl med hensyn til muligheden for at anvende denne retspraksis), eller det helt klart fremgår, hvorledes den pågældende retsregel skal fortolkes.

13. En ret, hvis afgørelser kan appelleres, kan således, navnlig når den finder at være tilstrækkelig oplyst gennem Domstolens praksis, selv træffe afgørelse om den korrekte fortolkning af unionsretten og dens anvendelse i den faktiske situation, den har fastlagt. Imidlertid kan en præjudiciel forelæggelse på det rigtige stadium af sagen vise sig at være særlig nyttig, når der er tale om et nyt fortolkningsspørgsmål, der er af almen interesse for unionsrettens ensartede anvendelse i alle medlemsstaterne, eller det ikke ser ud til, at gældende retspraksis kan anvendes på nye faktiske omstændigheder.

14. Det påhviler den nationale ret at angive, i hvilken henseende den fortolkning, der anmodes om, er nødvendig, før den afsiger sin dom.

Forelæggelse af spørgsmål om gyldigheden

15. Selv om de nationale retter kan forkaste de anbringender om ugyldighed, som parterne har påberåbt sig, er Domstolen enekompetent til at erklære en retsakt udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer ugyldige.

16. Enhver national ret **skal** således forelægge et spørgsmål for Domstolen, når den er i tvivl om gyldigheden af en sådan retsakt, idet den skal angive, hvorfor retsaktens opfattelse kan være behæftet med ugyldighed.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med artikel 10, stk. 1-3, i protokol nr. 36 forbliver beføjelserne for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende retsakter på området for politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse og ikke senere ændret (EUT 2007 C 306, s. 1) i henhold til TEU's afsnit VI de samme i en periode på højst fem år efter datoen for Lissabontraktatens ikrafttrædelse (den 1.12.2009). I denne periode tilkommer det alene retterne i de medlemsstater, der har accepteret Domstolens kompetence, at gøre sådanne retsakter til genstand for en præjudiciel forelæggelse, således at hver medlemsstat bestemmer, om kompetencen til at indbringe en sag for Domstolen tilkommer alle medlemsstatens retter eller alene de retter, der træffer afgørelse som sidste instans.

17. Den nationale ret kan dog, såfremt den nærer alvorlig tvivl om gyldigheden af en retsakt udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, som danner grundlag for en national retsakt, undtagelsesvis midlertidigt udsætte anvendelsen af denne retsakt eller træffe enhver anden foreløbig forholdsregel i relation hertil. Den har i så fald pligt til at forelægge spørgsmålet om retsaktens gyldighed for Domstolen, idet den skal angive, hvorfor retsaktens opfattelse ikke er gyldig.

Tidspunktet for forelæggelse af et præjudicielt spørgsmål

18. Den nationale ret kan forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål, når den konstaterer, at en besvarelse af spørgsmål om fortolkning eller gyldighed er nødvendig for dens afgørelse; det er denne, der er bedst i stand til at kunne bedømme, på hvilket stadium i sagen der er anledning til at forelægge et sådant spørgsmål.

19. Det er imidlertid ønskeligt, at beslutningen om at forelægge et præjudicielt spørgsmål først træffes på et stadium i sagen, hvor den forelæggende ret kan fastlægge den faktiske og retlige ramme for problemstillingen således, at Domstolen råder over alle de oplysninger, der er nødvendige for i givet fald at kunne efterprøve, om unionsretten finder anvendelse på tvisten i hovedsagen. Det kan også vise sig at være i den gode retsplejes interesse, at det præjudicielle spørgsmål stilles efter en kontradiktorisk retsforhandling.

Formen for den præjudicielle forelæggelse

20. Den afgørelse, hvorved den nationale ret forelægger Domstolen et præjudicielt spørgsmål, kan have en hvilken som helst form, som i henhold til national ret er tilladt for afgørelser af processuelle spørgsmål. Det skal imidlertid erindres, at det er dette dokument, der udgør grundlaget for sagen ved Domstolen, og at denne må råde over oplysninger, der gør det muligt for den at give den nationale ret en nyttig besvarelse. Hertil kommer, at det kun er anmodningen om en præjudiciel afgørelse, der notificeres for de interesserede, der er berettigede til at afgive indlæg til Domstolen – bl.a. medlemsstaterne og institutionerne – og som bliver oversat.

21. Det forhold, at det er nødvendigt at oversætte anmodningen, tilsiger en enkel, klar og præcis affattelse uden overflødige oplysninger.

22. En tekst på ikke mere end ca. 10 sider er ofte tilstrækkelig til, at rammerne for en præjudiciel anmodning kan beskrives på en hensigtsmæssig måde. Samtidig med at afgørelsen om forelæggelse skal være kortfattet, skal den imidlertid være tilstrækkelig komplet og indeholde samtlige relevante oplysninger for, at Domstolen og de interesserede, der er berettigede til at afgive indlæg, kan forstå de faktiske og retlige rammer for hovedsagen. Afgørelsen om forelæggelse skal navnlig:

- indeholde en kort redegørelse for tvistens genstand samt for de relevante faktiske omstændigheder, som de er blevet fastlagt, eller i det mindste forklare de faktiske antagelser, som det præjudicielle spørgsmål er baseret på,
- gengive indholdet af de nationale bestemmelser, der kan finde anvendelse, og i givet fald identificere den relevante nationale retspraksis, idet der i alle tilfælde angives præcise henvisninger (eksempelvis side i en lovtidende eller i en angiven domssamling, eventuelt med en internetadresse),
- så præcist som muligt angive de bestemmelser i unionsretten, der er relevante i den pågældende sag,
- redegøre for grundene, der har fået den forelæggende ret til at stille spørgsmål ved fortolkningen eller gyldigheden af visse bestemmelser i unionsretten samt den forbindelse, retten ser mellem disse bestemmelser og den nationale lovgivning, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen,
- i givet fald indeholde en sammenfatning af de væsentligste relevante argumenter, der er fremført af parterne i hovedsagen.

Med henblik på at lette læsningen af forelæggelsesafgørelsen og muligheden for at henvise hertil er det nyttigt, at de forskellige punkter eller afsnit nummereres.

23. Endelig kan den forelæggende ret, hvis den finder dette muligt, kortfattet angive sin opfattelse vedrørende besvarelsen af de præjudicielle spørgsmål.

24. Selve det eller de præjudicielle spørgsmål skal findes i en særskilt og klart identificeret del af forelæggelsesafgørelsen, sædvanligvis dennes indledning eller afslutning. Spørgsmålene skal kunne forstås uden at henvise til fremstillingen af begrundelsen for anmodningen, der dog angiver den sammenhæng, der er nødvendig for, at der kan foretages en fyldestgørende bedømmelse.

25. Inden for rammerne af den præjudicielle procedure gengiver Domstolen i princippet de oplysninger, der fremgår af forelæggelsesafgørelsen, herunder oplysninger om navn og personlige forhold. Det tilkommer dermed den forelæggende ret i den præjudicielle forelæggelse selv at anonymisere en eller flere af de personer, som er berørt af tvisten i hovedsagen, såfremt den finder det nødvendigt.

Den præjudicielle forelæggelses virkninger for den nationale procedure

26. Forelæggelse af et præjudicielt spørgsmål for Domstolen medfører, at sagen for den forelæggende ret udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse.

27. Den nationale ret forbliver imidlertid kompetent til at træffe beskyttelsesforanstaltninger, navnlig inden for rammerne af en bedømmelse af gyldighed (jf. punkt 17 ovenfor).

Sagsomkostninger og fri proces

28. Behandlingen af præjudicielle sager for Domstolen er gratis, og Domstolen træffer ikke afgørelse om parternes omkostninger i hovedsagen; det tilkommer den nationale ret at træffe afgørelse herom.

29. Såfremt en part ikke råder over tilstrækkelige midler, og for så vidt som de nationale regler indeholder hjemmel hertil, kan den forelæggende ret yde denne part fri proces til dækning af omkostningerne, navnlig til den repræsentation, som parten har brug for ved Domstolen. Domstolen kan også selv yde fri proces i tilfælde, hvor parten ikke allerede har fri proces efter nationale regler, eller i det omfang fri proces efter de nationale regler ikke eller kun delvist dækker omkostningerne ved sagen for Domstolen.

Korrespondance mellem den nationale ret og Domstolen

30. Forelæggelsesafgørelsen og de relevante dokumenter (navnlig sagens akter, eventuelt i kopi) skal sendes direkte til Domstolen af den nationale ret ved rekommanderet forsendelse (stilet til »Greffé de la Cour de justice, L-2925 Luxembourg«, telefon +352 43031).

31. Domstolens justitssekretær er i kontakt med den nationale ret, indtil afgørelsen afsiges, idet han løbende tilstiller retten genparter af processkrifterne.

32. Domstolen fremsender også sin afgørelse til den forelæggende ret. Domstolen vil sætte pris på, hvis den nationale ret oplyser, hvordan denne afgørelse vil blive anvendt i hovedsagen, og i givet fald fremsender sin endelige afgørelse til Domstolen.

II – Den præjudicielle hasteprocedure

33. Dette afsnit indeholder en række praktiske oplysninger vedrørende den præjudicielle hasteprocedure, der finder anvendelse på forelæggelser vedrørende området frihed, sikkerhed og retfærdighed. Denne procedure er reguleret i artikel 23a i protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol (EUT 2008 C 115, s. 210) og artikel 104b i Domstolens procesreglement. Ud over muligheden for at begære denne procedure anvendt er der tillige mulighed for at anmode om iværksættelse af den fremskyndede procedure under de betingelser, der er angivet i artikel 23b i ovennævnte protokol og i procesreglementets artikel 104b.

Betingelserne for at anvende den præjudicielle hasteprocedure

34. Den præjudicielle hasteprocedure kan kun anvendes inden for de områder, der er omfattet af afsnit V i EUF-traktatens tredje del om området frihed, sikkerhed og retfærdighed.

35. Beslutning om iværksættelse af denne procedure træffes af Domstolen. Som udgangspunkt træffes en sådan beslutning kun efter begrundet anmodning fra den forelæggende ret. Domstolen kan undtagelsesvis af egen drift beslutte at undergive en forelæggelse den præjudicielle hasteprocedure, hvis dette forekommer påkrævet.

36. Med den præjudicielle hasteprocedure forenkles de forskellige trin i proceduren for Domstolen. Anvendelsen af hasteproceduren indebærer imidlertid en stor belastning for Domstolen samt for parterne og øvrige procesdeltagere, navnlig medlemsstaterne.

37. Der bør derfor kun anmodes om anvendelse af denne procedure under omstændigheder, hvor det er absolut nødvendigt, at Domstolen træffer afgørelse vedrørende forelæggelsen snarest muligt. Bl.a. på grund af at unionsreglerne vedrørende området fred, sikkerhed og retfærdighed er meget forskelligartede og under stadig udvikling, er det ikke muligt her at foretage en udtømmende opregning af sådanne omstændigheder, men en national ret vil eksempelvis kunne overveje at anmode om, at den præjudicielle hasteprocedure anvendes i følgende situationer: når en person som omhandlet i artikel 267, stk. 4, TEUF er fængslet eller på anden måde frihedsberøvet, og svaret på det rejste spørgsmål er afgørende for bedømmelsen af denne persons retsstilling, eller når en sag vedrører forældremyndighed, og kompetencen for den ret, for hvilken sagen er indbragt i medfør af unionsretten, afhænger af svaret på det præjudicielle spørgsmål.

Anmodningen om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure

38. For at Domstolen hurtigt kan tage stilling til, om den præjudicielle hasteprocedure skal iværksættes, skal anmodningen indeholde en fremstilling af de retlige og faktiske omstændigheder, som godtgør sagens hastende karakter, navnlig hvilke risici det indebærer, hvis forelæggelsen følger den sædvanlige præjudicielle procedure.

39. Så vidt muligt angiver den forelæggende ret i korte træk sin opfattelse af, hvordan det eller de præjudicielle spørgsmål skal besvares. Dette letter såvel parternes og øvrige procesdeltageres stillingtagen som Domstolens afgørelse og bidrager dermed til en hurtig afvikling af proceduren.

40. En anmodning om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure bør fremsættes klart og tydeligt, således at Domstolens Justitskontor umiddelbart kan konstatere, at sagen kræver en særlig behandling. Med henblik herpå opfordres den forelæggende ret til udtrykkeligt at henvise til procesreglementets artikel 104b i anmodningen på et sted, der er let erkendeligt (f.eks. i overskriften eller ved et særskilt retsdokument). I givet fald kan anmodningen fremsættes i en følgeskrivelse fra den forelæggende ret.

41. Hvad angår selve forelæggelsesafgørelsen er det i en hastesag så meget desto vigtigere, at forelæggelsesafgørelsen er kortfattet, som dette bidrager til en hurtig afvikling af proceduren.

Korrespondance mellem Domstolen, den nationale ret og parterne

42. Med henblik på Domstolens kommunikation med den nationale ret og parterne i sagen for denne anmodes nationale retter, som anmoder om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure, om at oplyse en e-mail-adresse eller eventuelt et telefaxnummer, som Domstolen kan benytte, samt partsrepræsentanternes e-mail-adresser eller eventuelt deres telefaxnumre.

43. En kopi af den underskrevne forelæggelsesafgørelse og anmodningen om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure kan indledningsvis sendes til Domstolen pr. e-mail (ECJ-Registry@curia.europa.eu) eller pr. telefax (+352 43 37 66). Behandlingen af anmodningerne om præjudiciel afgørelse og anvendelse af hasteproceduren kan indledes, så snart en sådan kopi er modtaget. De originale dokumenter skal dog fremsendes til Domstolens Justitskontor snarest muligt.

(2011/C 160/02)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 152 af 21.5.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 145 af 14.5.2011

EUT C 139 af 7.5.2011

EUT C 130 af 30.4.2011

EUT C 120 af 16.4.2011

EUT C 113 af 9.4.2011

EUT C 103 af 2.4.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-20/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — realitetspåkendelse af søgsmålet — frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF — EØS-aftalens artikel 40 — statsobligationer — skattemæssig præferencebehandling — begrundelse — bekæmpelse af skattesvig — bekæmpelse af skatteunddragelse)

(2011/C 160/03)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og A. Caeiros, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, C. Guerra Santos og J. Menezes Leitão, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 56 EF og 40 EØS — statsobligationer — skattemæssig præferencebehandling af obligationer udstedt af den portugisiske stat

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet den inden for rammerne af særordningen for skattemæssig berigtigelse af formuegoder, der befandt sig uden for det portugisiske område den 31. december 2004 (»regime excepcional de regularização tributária de elementos patrimoniais que não se encontram no território português em 31 de Dezembro de 2004«), der blev indført ved lov nr. 39-A/2005 af 29. juli 2005, fastsatte en skattemæssig præferencebehandling, der alene gjaldt for statsobligationer udstedt af den portugisiske stat.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.4.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. april 2011 — Francesco Guarnieri & Cie mod Vandevælde Eddy VOF (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel Brussel — Belgien)

(Sag C-291/09) ⁽¹⁾

(Frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — cautio judicatum solvi — selskab efter monegaskisk ret — artikel 18, stk. 1, TEUF)

(2011/C 160/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van koophandel Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Francesco Guarnieri & Cie

Sagsøgt: Vandevælde Eddy VOF

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van Koophandel te Brussel — fortolkning af artikel 28 EF, 29 EF og 30 EF — »forpligtelsen til at stille sikkerhed for betaling af eventuelle sagsomkostninger« — tilsidesættelse af de fællesskabsretlige bestemmelser om varernes frie bevægelighed?

Konklusion

Artikel 34 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at der i lovgivningen i en medlemsstat stilles krav om betaling af cautio judicatum solvi af en monegaskisk sagsøger, der har anlagt sag ved en civilret i denne medlemsstat mod en statsborger i denne stat med påstand om betaling af fakturaer udstedt for levering af varer, der ligestilles med fællesskabsvarer, når et sådant krav ikke stilles over for denne medlemsstats egne statsborgere.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. april 2011 — Ioan Tatu mod Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu og Ministerul Mediului (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu — Rumænien)

(Sag C-402/09) ⁽¹⁾

(Interne afgifter — artikel 110 TEUF — miljøafgift pålagt ved første indregistrering af motorkøretøjer — afgiftsneutralitet for indførte brugte motorkøretøjer og tilsvarende køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale marked)

(2011/C 160/05)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ioan Tatu

Sagsøgte: Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu og Ministerul Mediului

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunalul Sibiu — indregistrering af brugte motorkøretøjer, som tidligere er blevet indregistreret i andre medlemsstater — nationale bestemmelser, som pålægger den første indregistrering af disse motorkøretøjer en miljøafgift, mens brugte motorkøretøjer, som allerede befinder sig på det nationale marked, er fritaget for betaling af denne afgift ved en ny indregistrering — spørgsmålet om, hvorvidt de nationale bestemmelser er forenelige med artikel 90 EF — hindring for de frie varebevægelser

Konklusion

Artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at den afskærer en medlemsstat fra at indføre en miljøafgift for motorkøretøjer ved deres første indregistrering i medlemsstaten, hvis denne afgiftsforanstaltning indføres på en sådan måde, at den afskrækker fra ibrugtagning i nævnte medlemsstat af brugte køretøjer købt i andre medlemsstater, uden dog at afskrække fra køb af brugte køretøjer af samme alder og med samme slitage på det indenlandske marked.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland

(Sag C-405/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — Unionens egne indtægter — procedurer for opkrævning af importafgifter og eksportafgifter — forsinkelse ved fastlæggelsen af egne indtægter vedrørende disse afgifter)

(2011/C 160/06)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og M. Huttunen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved A. Guimaraes-Purokoski og M. Pere, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved B. Klein, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, 6 og artikel 9-11, i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 155, s. 1) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130, s. 1) samt artikel 220 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — manglende overholdelse i forbindelse med efteropkrævning af frister fastsat for bogføringen og fastlæggelsen af Fællesskabets egne indtægter

Konklusion

1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 6 og artikel 9-11, i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, som ændret ved Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 1355/96 af 8. juli 1996, og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, samt i henhold til artikel 220 i Rådets forordning nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, idet den har anvendt en administrativ praksis, hvorefter Den Europæiske Unions egne indtægter først fastlægges, efter at afgiftsskyldneren er blevet indrømmet en frist på mindst 14 dage til at afgive bemærkninger i sagen, og idet den ikke i forbindelse med efteropkrævning har overholdt de fastsatte frister for kreditering af disse indtægter, hvorved betalingen af indtægterne blev forsinket.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

- 2) Republiken Finland betaler sagens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 19.12.2009.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. april 2011 — Staatssecretaaris van Financiën mod Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-153/10) ⁽¹⁾

(Forordning (EØF) nr. 2913/92 — EF-toldkodeksen — artikel 12, stk. 2 og 5, artikel 217, stk. 1, og artikel 243 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 10 og 11 — klassificering af varer — bindende tarifieringsoplysning — påberåbes af en anden erhvervsdrivende end modtageren for den samme vare — vejledning for den nationale toldmyndighed — berettiget forventning)

(2011/C 160/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaaris van Financiën

Sagsøgt: Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 12, stk. 2 og 5, artikel 217, stk. 1, og artikel 243 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, og artikel 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — tarifiering af varer — klage over en afgørelse fra toldmyndighederne vedrørende tarifieringen af en vare — klagerens påberåbelse af en bindende tarifieringsoplysning meddelt af en anden medlemsstats toldmyndigheder vedrørende en lignende vare

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, samt artikel 10 og 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennem-

førelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 12/97 af 18. december 1996, skal fortolkes således, at klareren, der i eget navn og for egen regning foretager toldangivelsen, ikke kan påberåbe sig en bindende tarifieringsoplysning, som et selskab, hvormed klareren er forbundet, og i hvis opdrag klareren har foretaget toldangivelsen, er modtager af og ikke klareren selv.

- 2) Artikel 12, stk. 2 og 5, og artikel 217, stk. 1, i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, samt artikel 11 i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 12/97, i forening med artikel 243 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, skal fortolkes således, at en person, der er impliceret i en sag om opkrævet told, kan bestride tolden ved som bevis at fremlægge en bindende tarifieringsoplysning, der er udstedt for de samme varer i en anden medlemsstat, uden at denne bindende tarifieringsoplysning kan have de retsvirkninger, der er knyttet hertil. Det tilkommer imidlertid den nationale ret at afgøre, om de relevante procesforskrifter i den pågældende medlemsstat giver mulighed for at fremlægge sådanne beviser.
- 3) Artikel 12 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, og artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 12/97, skal fortolkes således, at en national vejledning, hvorefter de nationale myndigheder ved tarifieringen af angivne varer kan støtte sig på en bindende tarifieringsoplysning, der er udstedt til en tredjemand for de samme varer, ikke har kunnet give importørerne en berettiget forventning om at kunne støtte sig på denne vejledning.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 3.7.2010.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-305/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — jernbanetransport — direktiv 2005/47/EF — betingelserne for anvendelse af mobile arbejdstagere, der udfører interoperable grænseoverskridende tjenester i jernbanesektoren — aftale med arbejdsmarkedets parter på europæisk plan — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2011/C 160/08)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Peere og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse og/eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de love og administrative bestemmelser, der kræves i henhold til Rådets direktiv 2005/47/EF af 18. juli 2005 vedrørende aftalen mellem Fællesskabet af de Europæiske Jernbaner (CER) og Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) om visse aspekter af betingelserne for anvendelse af mobile arbejdstagere, der udfører interoperable grænseoverskridende tjenester i jernbanesektoren (EUT L 195, s. 15)

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2005/47/EF af 18. juli 2005 vedrørende aftalen mellem Fællesskabet af de Europæiske Jernbaner (CER) og Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) om visse aspekter af betingelserne for anvendelse af mobile arbejdstagere, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 234 af 28.8.2010.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 7. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-431/10) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2005/85/EF — asyl — procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus — minimumsstandards — manglende fuldstændig gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2011/C 160/09)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Condou-Durande og A.-A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandards for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326, s. 13).

Konklusion

1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 i Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om mini-

mumsstandards for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne, idet Irland ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. marts 2011 — M.J. Bakker mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-106/11)

(2011/C 160/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.J. Bakker

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

1) Finder henvisningsreglerne i afsnit II i forordning (EØF) nr. 1408/71 (¹) anvendelse med den følge, at det er nederlandsk ret, der udpeges, og at der derfor kan pålignes bidrag på grundlag af de nederlandske sociale sikringsordninger i et tilfælde som det foreliggende, hvor en i Spanien bosat arbejdstager med nederlandsk statsborgerskab arbejder som sømand for en i Nederlandene hjemmehørende arbejdsgiver og udfører dette arbejde på opmudringsfartøjer, der sejler uden for Fællesskabets område under nederlandsk flag, hvorimod han bedømt alene efter nederlandsk lovgivning ikke er tilsluttet den nederlandske sociale sikringsordning, fordi han ikke bor i Nederlandene?

2) I hvilket omfang er det herved af betydning, at der ved administreringen af de nederlandske forsikringsordninger for arbejdstagere følges en praksis, hvorefter de udførende organer under henvisning til fællesskabsretten betragter søfolk som forsikrede i et tilfælde som det foreliggende?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 I, s. 366).

Sag anlagt den 3. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-109/11)

(2011/C 160/11)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Walterová og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, idet det tillader, at ikke-afgiftspligtige personer bliver medlemmer af en momsgruppe.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF forstås ved »afgiftspligtig person« enhver, der selvstændigt og uanset stedet udøver økonomisk virksomhed uanset formålet med eller resultatet af den pågældende virksomhed. Direktivets artikel 11 bestemmer, at hver enkelt medlemsstat efter høring af Det Rådgivende Udvalg vedrørende Merværdiafgift, i det følgende benævnt »Momsudvalget«, kan betragte personer, der er etableret på samme medlemsstats område, og som i retlig forstand er selvstændige, men finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært knyttet til hinanden, som én enkelt afgiftspligtig person.

Efter Kommissionens opfattelse har Den Tjekkiske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 og 11 i direktiv 2006/112/EF, idet medlemsstaten tillader, at ikke-afgiftspligtige personer bliver medlemmer af momsgrupper i henhold til artikel 11 i direktiv 2006/112/EF.

(¹) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 4. marts 2011 — Minister van Financiën mod G. in 't Veld

(Sag C-110/11)

(2011/C 160/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister van Financiën

Sagsøgt: G. in 't Veld

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder henvisningsreglerne i afsnit II i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ anvendelse med den følge, at det er nederlandsk ret, der udpeges, og at der derfor kan pålignes bidrag på grundlag af de nederlandske sociale sikringsordninger i et tilfælde som det foreliggende, hvor en i Spanien bosat arbejdstager med nederlandsk statsborgerskab arbejder som sømand for en i Nederlandene hjemmehørende arbejdsgiver under anvendelse af nederlandsk arbejdsret og udfører dette arbejde på skibe, der sejler uden for Fællesskabets område under De Nederlandske Antillers flag, hvorimod han bedømt alene efter nederlandsk lovgivning ikke er tilsluttet den nederlandske sociale sikringsordning, fordi han ikke bor i Nederlandene?
- 2) I hvilket omfang er det herved af betydning, at der ved administreringen af de nederlandske forsikringsordninger for arbejdstagere følges en praksis, hvorefter de udførende organer under henvisning til fællesskabsretten betragter søfolk som forsikrede i et tilfælde som det foreliggende?
- 3) I hvilket omfang er det herved af betydning, at virksomheden kun udføres sporadisk på en medlemsstat søterritorium eller i en havn på en medlemsstats område?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 I, s. 366).

Sag anlagt den 8. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-122/11)

(2011/C 160/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Kreuschitz et G. Rozet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽¹⁾, samt artikel 18 og 45 TEUF, der fastsætter princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, idet det ikke med virkning fra den 1. august 2004 har ophævet den bopælsbetingelse, der var til hinder for indeksreguleringen af pensioner udbetalt til EU-borgere og EØS-borgere, der er bosat uden for et land, der har indgået en gensidighedsaftale med Belgien, og idet det ikke har afskaffet den forskelsbehandling, som de har været udsat for i hele perioden før den 1. august 2004 som følge af, at de har været afskåret fra at få udbetalt en del af deres pension.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende, at de nationale retsforskrifter medfører forskelsbehandling i forhold til statsborgere i de øvrige medlemsstater, for så vidt som det udelukkende er disse sidstnævnte, der underlægges et krav om bopæl i en af medlemsstaterne eller i et land, der har indgået en gensidighedsaftale med Belgien, for at opnå indeksregulering af deres pension for perioden indtil 1. august 2004.

Kommissionen gør desuden gældende, at der i forordning (EF) nr. 883/2004 ikke længere er fastsat noget krav om bopæl på en af medlemsstaternes område for at kunne påberåbe sig ligebehandlingsprincippet. De personer, der er omfattet af denne forordning, kan derfor anmode om, at dette princip anvendes, selv om de bor i et tredjeland. En stat kan således ikke forbeholde indeksregulering af pensionerne for sine egne borgere, men skal ligeledes udstrække den til at gælde for pensionister, der bor i et tredjeland.

Sag anlagt den 25. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-145/11)

(2011/C 160/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Šimerdová og A. Marghelis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 32 og 33 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler ⁽¹⁾, idet den har nægtet at anerkende to ansøgninger om markedsføringstilladelser for veterinærlægemidlerne CT-Line 15 % Premix og CT-Line 15 % Oral Powder inden for rammerne af den i direktivet foreskrevne decentraliserede procedure.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet har Kommissionen gjort gældende, at direktiv 2001/82/EF ikke tillader en medlemsstat at foretage en retlig og videnskabelig vurdering af en ansøgning i henhold til den decentraliserede procedure. Godkendelsesfasen tjener udelukkende det formål at efterprøve, om de indgivne aktstykker er identiske i alle medlemsstaterne, om de er fuldstændige, og om de indeholder en liste over de berørte medlemsstater, i overensstemmelse med de i direktivets artikel 32, stk. 1, fastsatte betingelser. Sagsøgeren foreholder således sagsøgte, at denne har afslået ansøgninger om tilladelser med henvisning til bl.a. lægemidlets sammensætning og dispenseringsform, dets angivelige manglende overensstemmelse med national lovgivning og mulige risici for den offentlige sundhed.

Kommissionen har ligeledes anført, at de berørte medlemsstater på valideringsstadiet er forpligtede til at godkende den evalueringsrapport, som referencemedlemsstaten har udstedt, medmindre en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet påberåbes i henhold til direktivets artikel 33. De franske myndigheder har imidlertid ikke fulgt den i denne artikel foreskrevne procedure.

⁽¹⁾ EUT L 166, s. 1, berigtigelse EUT L 200, s. 1.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, EFT L 311, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus, Estland, den 25. marts 2011 — AS Pimix (under konkurs) mod Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Landbrugsministeriet (Põllumajandusministeerium)

(Sag C-146/11)

(2011/C 160/15)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS Pimix (under konkurs)

Sagsøgt: Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Landbrugsministeriet (Põllumajandusministeerium)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til EU-Domstolens domme (dom af 11.12.2007, sag C-161/06, Skoma-Lux, Sml. I, s. 10841, af 4.6.2009, sag C-560/07, Balbiino, Sml. I, s. 4447, og af 29.10.2009, sag C-140/08, Rakvere Lihakombinaat, Sml. I, s. 10533) skal artikel 288 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i forbindelse med tiltrædelsesaktens artikel 58 fortolkes således, at det af en borger kan forlanges, at han opfylder forpligtelsen i Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 af 10. november 2003 ⁽¹⁾,
 - a) selv om denne forordning ikke var offentliggjort på estisk i Den Europæiske Unions Tidende den 1. maj 2004,
 - b) og medlemsstatens lovgiver ikke i en intern retsakt havde defineret begrebet landbrugsprodukter, der omhandles i den nævnte forordning, men alene foretaget en henvisning til forordningens artikel 4, stk. 5, der ikke var forskriftsmæssigt offentliggjort,
 - c) såfremt borgeren har opfyldt og ikke bestridt en af de forpligtelser, der følger af forordningen (angivelse af lagerbeholdningen i henhold til den for varen gældende korrekte kode),
 - d) og han er blevet pålagt en afgift af medlemsstatens myndigheder på en dato, hvor forordning (EF) nr. 1972/2003 allerede var blevet offentliggjort på estisk i Den Europæiske Unions Tidende?
- 2) Følger det af tiltrædelsesaktens artikel 58 i forbindelse med artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt af tredje betragtning til og artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 af 10. november 2003, at en medlemsstat kan pålægge borgeren en afgift af overskudslagre, selv om forordning (EF) nr.

1972/2003 den 1. maj 2004 endnu ikke var offentliggjort på estisk i Den Europæiske Unions Tidende, men senere på det tidspunkt, da medlemsstatens myndigheder fastsatte afgiften, var blevet offentliggjort på estisk i Den Europæiske Unions Tidende?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 af 10.11.2003 om overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EUT L 293, s. 3).

Sag anlagt den 28. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-150/11)

(2011/C 160/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og A. Marghelis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold såvel til Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer ⁽¹⁾, som til artikel 34 TEUF da det kræver, at der for et køretøj, som tidligere er blevet indregistreret i en anden medlemsstat, ud over fremvisning af indregistreringsattest, også skal fremvises en attest for køretøjets overensstemmelse med teknisk kontrol før køretøjets indregistrering, og da det pålægger køretøjer, som tidligere er blevet indregistreret i en anden medlemsstat, en teknisk kontrol før indregistrering inden at tage resultaterne af teknisk kontrol foretaget i andre medlemsstater i betragtning.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har til støtte for søgsmålet fremsat to klagepunkter om den nationale lovgivnings tilsidesættelse af artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og direktiv 1999/37/EF, idet den for det første kræver, at der fremvises en attest om overensstemmelse før indregistrering af et køretøj, som tidligere er blevet indregistreret i en anden medlemsstat, og for det andet nægter at tage resultaterne af teknisk kontrol, der tidligere er udført i denne anden stat, i betragtning.

Med det første klagepunkt foreholder Kommissionen sagsøgte, at denne på generel og systematisk vis pålægger brugte køretøjer, der tidligere har været indregistreret i andre medlemsstater, en teknisk kontrol uden at tage mulig teknisk kontrol, som allerede er foretaget i disse andre medlemsstater, i betragtning. En sådan kontrol vil kunne afskrække visse berørte fra til Belgien at indføre brugte køretøjer, der tidligere er blevet indregistreret i andre medlemsstater, og udgør således en hindring for frie varebevægelser, som er forbudt ved artikel 34 TEUF.

Med det andet klagepunkt anfører Kommissionen, at en ansøgning om indregistrering i henhold til den nationale lovgivning kun kan være gyldig uden en attest for teknisk kontrol, udstedt af de belgiske myndigheder, på betingelse af, at en attest om

overensstemmelse fremvises sammen med den af den anden medlemsstat udstedte indregistreringsattest. En sådan lovgivning er i strid med artikel 4 i direktiv 1999/37/EF og gør princippet om gensidig anerkendelse af harmoniserede indregistreringsattester udstedt af andre medlemsstater indholdsløst. En sådan bestemmelse har nemlig størst betydning for brugte køretøjer, der hidrører fra en anden medlemsstat, selv om bestemmelsen finder anvendelse uden forskel mellem køretøjer indregistreret i Belgien eller i en anden medlemsstat, fordi attesten om overensstemmelse i de fleste medlemsstater ikke følger med køretøjet.

(¹) EFT L 138, s. 57.

RET TEN

Rettens dom af 13. april 2011 — Far Eastern New Century mod Rådet(Sag T-167/07) ⁽¹⁾

(Dumping — import af polyethylenterephthalat (PET) fra Taiwan — beregning af dumpingmargenen — asymmetrisk beregningsmetode — eksportprismønster, som er forskelligt for forskellige købere eller perioder — dumpingmargen hvis reelle omfang ikke kan være udtryk for symmetriske beregningsmetoder — begrundelsespligt)

(2011/C 160/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Far Eastern New Century Corp., tidligere Far Eastern Textile Ltd (Taipei, Taiwan) (ved advokat P. De Baere)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af advokat G. Berrisch)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved H. van Vliet og K. Talabér-Ritz, derefter ved H. van Vliet og M. França, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 192/2007 af 22. februar 2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Thailand og Taiwan efter en udløbsundersøgelse og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 59, s. 1)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Far Eastern New Century Corp., bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets sagsomkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Rettens dom af 14. april 2011 — Visa Europe og Visa International Service mod Kommissionen(Sag T-461/07) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — markedet for merchant acquiring-virksomhed for transaktioner, der foretages med kreditkort og betalingskort med forskudt debitering — beslutning der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — begrænsning af konkurrencen — potentiel konkurrent — bøder — formildende omstændigheder — rimelig frist — retssikkerhed — ret til forsvar)

(2011/C 160/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Visa Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Visa International Service Association (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (først ved S. Morris, QC, barristers H. Davies og A. Howard, solicitors V. Davies og H. Masters, dernæst ved S. Morris og solicitor P. Scott, A. Howard, V. Davies og solicitor C. Thomas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Arbault, N. Khan og V. Bottka, dernæst ved N. Khan og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt påstand om annullation af beslutning K(2007) 4471 endelig af 3. oktober 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/D1/37.860 — Morgan Stanley/Visa International og Visa Europe) subsidiært ophævelse eller nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt ved nævnte beslutning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Visa Europe Ltd og Visa International Service betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 23.2.2008.

Rettens dom af 15. april 2011 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen(Sag T-465/08) ⁽¹⁾

(PHARE-programmet — »revolverende fondsmidler«, som Den Tjekkiske Republik har modtaget — tilbagebetaling af udbetalte beløb — Kommissionens beslutning om at inddrive fordringer ved modregning — hjemmel — forskellige retsordener — begrebet, at fordringen er sikker og opgjort — begrundelsespligt)

(2011/C 160/19)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. van Nuffel, F. Dintilhac og Z. Malůšková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 7. august 2008 om at foretage inddrivelse ved modregning af skyldige beløb hos Den Tjekkiske Republik i forbindelse med »revolverende fondsmidler« under PHARE-programmet.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Tjekkiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 20.12.2008.

Rettens dom af 14. april 2011 — Lancôme mod KHIM — Focus Magazin Verlag (ACNO FOCUS)(Sag T-466/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ACNO FOCUS — det ældre nationale ordmærke FOCUS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009) — reel brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2011/C 160/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lancôme parfums et beauté & Cie (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og J. Pagenberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Focus Magazin Verlag GmbH (München, Tyskland) (ved avocats R. Schweizer og J. Berlinger)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. juli 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1796/2007-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Focus Magazin Verlag GmbH og Lancôme parfums et beauté & Cie.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Lancôme parfums et beauté & Cie betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 10.1.2009.

Rettens dom af 13. april 2011 — Tyskland mod Kommissionen(Sag T-576/08) ⁽¹⁾

(Landbrug — fælles markedsordning — uddeling af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer — forordning (EF) nr. 983/2008 — plan for tildeeling til medlemsstaterne af midler til fødevarerhjælpeprogrammet, der skal afholdes over 2009-budgettet — tilvejebringelse på markedet — annullationssøgsmål)

(2011/C 160/21)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved M. Lumma og B. Klein, derefter ved M. Lumma, B. Klein, T. Henze og N. Graf Vitzthum, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og A. Szmytkowska, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Sverige (ved A. Falk, K. Petkovska, S. Johannesson og M. A. Engman, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved B. Plaza Cruz, som befuldmægtiget); Den Franske Republik (ved G. de Bergues og B. Cabouat, som befuldmægtigede); Den Italienske Republik (først ved I. Bruni, som befuldmægtiget, derefter ved avvocato dello Stato P. Gentili); Republikken Polen (først ved M. Dowgielewicz, derefter ved M. Szpunar, og endeligt ved M. Szpunar, B. Majczyna og M. Drwiecki, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 983/2008 af 3. oktober 2008 om vedtagelse af en plan for tildeling til medlemsstaterne af midler, der skal afholdes over 2009-budgettet, og som skal dække udgifterne til levering af fødevarer fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (EUT L 268, s. 3).

Konklusion

- 1) Artikel 2 i og bilag II til Kommissionens forordning (EF) nr. 983/2008 af 3. oktober 2008 om vedtagelse af en plan for tildeling til medlemsstaterne af midler, der skal afholdes over 2009-budgettet, og som skal dække udgifterne til levering af fødevarer fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet annulleres.
- 2) Annullationen af artikel 2 i og bilag II til i forordning nr. 983/2008 har ingen betydning for gyldigheden af de allerede foretagne tildelinger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne udgifter og betaler de udgifter, der er afholdt af Forbundsrepublikken Tyskland.
- 4) Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Polen og Kongeriget Sverige bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 14. april 2011 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-70/09) ⁽¹⁾

(EFRU — enhedsprogrammeringsdokumentet for regionen Groningen-Drenthe — beslutning om nedsættelse af økonomisk støtte og delvis tilbagebetaling af de betalte beløb — begrundelsespligt — artikel 23, stk. 1, og artikel 24, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88)

(2011/C 160/22)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels og M. Noort, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved W. Roels og A. Steiblyté, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 8355 af 11. december 2008 om nedsættelse af den oprindeligt tildelte økonomiske støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), som i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 97/711/EF af 26. maj 1997 var blevet tildelt på grundlag af enhedsprogrammeringsdokument nr. 97.07.13.003 vedrørende mål 2, der omfatter regionen Groningen-Drenthe.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 18.4.2009.

Rettens dom af 13. april 2011 — Tubesca mod KHIM — Tubos del Mediterráneo (T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A.)

(Sag T-98/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A. — det ældre nationale ord- og internationale figurmærke TUBESCA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2011/C 160/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Tubesca (Ailly-sur-Noye, Frankrig) (ved advokat F. Greffe)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Tubos del Mediterráneo, SA (Sagunto, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. december 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 518/2008-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Tubesca og Tubos del Mediterráneo, SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Tubesca betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 1.5.2009.

**Rettens dom af 13. april 2011 — Deichmann mod KHIM
(gengivelse af et bøjet bånd omgivet af stiplede linjer)**

(Sag T-202/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærke, der gengiver et bøjet bånd omgivet af stiplede linjer — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2011/C 160/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deichmann SE, tidligere Heinrich Deichmann-Schuhe GmbH & Co. KG (Essen, Tyskland) (ved advokat O. Rauscher)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Weberndörfer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. april 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 224/2007-4) vedrørende en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret for et figurmærke, der gengiver et bøjet bånd med stiplede linjer som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Deichmann SE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 180 af 1.8.2009.

**Rettens dom af 13. april 2011 — Alder Capital mod KHIM
— Gimv Nederland (ALDER CAPITAL)**

(Sag T-209/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket ALDER CAPITAL — de ældre Benelux ordmærker Halder og Halder Investments — det ældre internationale ordmærke Halder — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009) — reel brug af varemærket — artikel 15 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 15 i forordning nr. 207/2009))

(2011/C 160/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alder Capital Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider og R. Manea, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Gimv Nederland BV (Gravenhage, Nederlandene) (ved advokaterne M. van de Braak og S. Beelaard)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. februar 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 486/208-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Halder Holdings BV og Alder Capital Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Alder Capital Ltd betaler sagens omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, der er afholdt af Gimv Nederland BV i forbindelse med sagen for Appellkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

⁽¹⁾ EUT C 180 af 1.8.2009.

Rettens dom af 13. april 2011 — United States Polo Association mod KHIM (Textiles CMG (U.S. POLO ASSN.))

(Sag T-228/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket U.S. POLO ASSN. — det ældre EF-ordmærke og det ældre nationale ordmærke POLO-POLO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2011/C 160/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: United States Polo Association (Lexington, Kentucky, De Forenede Stater) (ved advokaterne P. Goldenbaum, I. Rohr og T. Melchert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Textiles CMG, SA (Onteniente, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. marts 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 886/2008-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Textiles CMG, SA og United States Polo Association

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) United States Polo Association betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 180 af 1.8.2009.

Rettens dom af 13. april 2011 — Safariland mod KHIM — DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR)

(Sag T-262/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — Harmoniseringskontorets opfyldelse af en dom om annullation af en appelkammerafgørelse — ret til forsvar — begrundelsespligt — artikel 63, stk. 2, artikel 65, stk. 6, artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009)

(2011/C 160/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Safariland LLC, tidligere Defense Technology Corporation of America (Jacksonville, Floride, Amerikas Forenede Stater) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: DEF-TEC Defense Technology GmbH (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (først ved advokaterne H. Daniel og O. Haleen, dernæst ved advokat O. Haleen)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. maj 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 493/2002-4 (II)) vedrørende en indsigelsessag mellem Defense Technology Corporation of America og DEF-TEC Defense Technology GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Safariland LLC bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets og DEF-TEC Defense Technology GmbH's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 29.8.2009.

Rettens dom af 12. april 2011 — Fuller & Thaler Asset Management mod KHIM (BEHAVIOURAL INDEXING og BEHAVIOURAL INDEX)

(Sagerne T-310/09 og T-383/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærkerne BEHAVIOURAL INDEXING og BEHAVIOURAL INDEX — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 160/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fuller & Thaler Asset Management, Inc. (San Mateo, De Forenede Stater) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

I sag T-310/09 påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. april 2009 af Det Udvidede Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 323/2008-G) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket BEHAVIOURAL INDEXING som EF-varemærke, og i sag T-383/09 påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. juni 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 138/2009-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket BEHAVIOURAL INDEX som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Sagerne T-310/09 og T-383/09 forenes med henblik på denne dom.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 3) Fuller & Thaler Asset Management, Inc. bærer sine egne omkostninger i sagerne T-310/09 og T-383/09, og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 10.10.2009.

Rettens dom af 13. april 2011 — Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida mod KHIM — Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA)

(Sag T-345/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PUERTA DE LABASTIDA — det ældre nationale ordmærke CASTILLO DE LABASTIDA — de ældre EF-ordmærker CASTILLO LABASTIDA — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2011/C 160/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida, SL (Autol, Spanien) (ved advokaterne J. Grimaú Muñoz og J. Villamor Muguierza)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Unión de Cosecheros de Labastida, S. Coop. Ltda (Labastida, Spanien) (først ved advokaterne P. López Ronda og G. Macías Bonilla, derefter ved advokat F. Brandolini Kujman)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. maj 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1021/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Unión de Cosecheros de Labastida, S. Coop. Ltda og Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida, SL.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 24.10.2009.

Rettens dom af 13. april 2011 — Sociedad Agrícola Requiringua mod KHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA)

(Sag T-358/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TORO DE PIEDRA — det ældre EF-figurmærke D. ORIGEN TORO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til kontradiktion — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2011/C 160/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sociedad Agrícola Requiringua Ltda (Santiago, Chile) (ved advokaterne E. Vorbuchner, C. Ley og M. Heidelberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (Toro, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. juni 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1117/2008-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro og Sociedad Agrícola Requiringua Ltda

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.
- 2) Sociedad Agrícola Requiringua Ltda betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Rettens dom af 14. april 2011 — TTNB mod KHIM — March Juan (Tila March)

(Sag T-433/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Tila March — det ældre nationale figurmærke CARMEN MARCH — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 160/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TTNB (Paris, Frankrig) (først ved advokat J.-M. Moiroux, derefter også ved advokat C. Beudard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Carmen March Juan (Madrid, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. august 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1538/2008-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Carmen March Juan et TTNB.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) TTNB betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 19.12.2009.

Rettens dom af 13. april 2011 — Smart Technologies mod KHIM (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH)

(Sag T-523/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 160/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Smart Technologies ULC (Calgary, Canada) (ved M. Edenborough, QC, barrister T. Elias og solicitor R. Harrison)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. september 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 554/2009-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Smart Technologies ULC betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

Rettens dom af 12. april 2011 — Euro-Information mod KHIM (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Sag T-28/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærke EURO AUTOMATIC PAYMENT — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c) i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 160/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Frankrig) (ved advokat A. Grolée)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. november 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 635/2009-2) vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket EURO AUTOMATIC PAYMENT som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Euro-Information — Européenne de traitement de l'information betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

**Rettens dom af 13. april 2011 — Air France mod KHIM
(form som et parallelogram)**(Sag T-159/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket, der gengiver et parallelogram — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 160/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société Air France (Roissy-en-France, Frankrig) (ved advokat A. Grolée)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 27. januar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1018/2009-2) vedrørende en ansøgning om registrering af et tegn, der gengiver et parallelogram som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Société Air France betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 19.6.2010.

**Rettens dom af 13. april 2011 — Zitro IP mod KHIM —
Show Ball Informática (BINGO SHOWALL)**(Sag T-179/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket BINGO SHOWALL — det ældre EF-figurmærke SHOW BALL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 160/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Show Ball Informática Ltda (São Paulo, Brasilien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. februar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 666/2009-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Zitro IP Sàrl og Show Ball Informática Ltda

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.
- 2) Zitro IP Sàrl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 19.6.2010.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 18. marts 2011 —
Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mod
Kommissionen**

(Sag T-457/09 R)

(Særlige rettergangsformer — godkendelse af statsstøtte til omstrukturering af en bank — afkald på en branche som udligningsgodtgørelse — uopsættelighed — interesseafvejning)

(2011/C 160/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Tyskland) (ved advokaterne A. Rosenfeld og I. Liebach)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, B. Martenczuk og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af artikel 2, stk. 1, sammenholdt med punkt 5.4, 5.7 og 6.7 i bilaget til Kommissionens beslutning K(2009) 3900 endelig af 12. maj 2009 om statsstøtte C-43/2008 (ex N 390/2008), som Tyskland vil tildele til omstrukturering af WestLB AG, hvilken beslutning skal sammenholdes med Kommissionens afgørelse K(2010) 9525 endelig af 21. december 2010 om statsstøtte MC 8/2009 og C-43/2009 Tyskland — WestLB, for så vidt som den medfører, at Westdeutsche Immobilien Bank AG's nye transaktioner efter 15. februar 2011 bringes til ophør.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Kendelse af 31. januar 2011 i sag T-457/09 R, Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mod Kommissionen, ophæves.

3) *Interventionsbegæringerne fra Westdeutsche ImmobilienBank AG, Landschaftsverband Westfalen-Lippe, Landschaftsverband Rheinland, WestLB, delstaten Nordrhein-Westfalen og Rheinischer Sparkassen- und Giroverband er uden genstand.*

4) *Afgørelse om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 25. marts 2011 — Automobili Lamborghini mod KHIM — Miura Martínez (Miura)

(Sag T-191/11)

(2011/C 160/37)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Automobili Lamborghini Holding SpA (Sant'Agata Bolognese, Italien) (ved advokat P. Kather)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eduardo Miura Martínez (Sevilla, Spanien) og Antonio José Miura Martínez (Sevilla)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. januar 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 161/2010-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Automobili Lamborghini Holding SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Miura«, for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 14, 18, 25 og 28.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Eduardo Miura Martínez og Antonio José Miura Martínez

Det påberåbte varemærke eller tegn: Det internationale og nationale figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »MIURA«, for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 14, 24, 25 og 39, det nationale ordmærke »MIURA« for varer i klasse 18 og 25 og det ved tyreopdræt erhvervsmæssigt anvendte navn »MIURA«.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da intervenienterne ikke har godtgjort, at de benytter de i indsigelsessagen påberåbte varemærker, og tilsidesættelse af artikel 75 i forordning (EF) nr. 207/2009, idet sagsøgeren ikke har kunnet afgive bemærkninger til afgørel-

sernes væsentligste overvejelser, henset til at de til støtte for indsigelsen fremførte anbringender ikke er blevet meddelt sagsøgeren.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 1. april 2011 — El-Materi mod Rådet

(Sag T-200/11)

(2011/C 160/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fahd Mohamed Sakher Ben Mohamed El-Materi (Doha, Qatar) (ved barrister M. Lester og solicitor G. Martin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/79/FUSP af 4. februar 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 31, s. 40) og Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 31, s.1), for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren følgende fem anbringender gældende.

- 1) Første anbringende om, at kriteriet for at optage sagsøgeren i bilaget til Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/79/FUSP ikke er opfyldt, idet:

- det eneste grundlag, der lovligt ville kunne finde anvendelse med henblik på at optage sagsøgeren i nævnte bilag, ville være, hvis han opfyldte kriteriet i artikel 1 i Rådets afgørelse 2011/72/FUSP ⁽¹⁾, dvs. hvis han var en person, der er »ansvarlig[...] for uretmæssig tilegnelse af den tunesiske stats midler«, eller hvis han havde tilknytning til en sådan person, idet det i anden betragtning til afgørelsen er anført, at sådanne personer »derved berøver det tunesiske folk udbyttet af den bæredygtige udvikling af dets økonomi og samfund og underminerer udviklingen af demokrati i landet«.

- 2) Andet anbringende om, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til et forsvar og hans ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, idet:

— de restriktive foranstaltninger ikke indebærer en procedure, hvorunder sagsøgeren meddeles på grundlag af hvilke beviser afgørelsen om at indefryse hans midler er truffet, eller som gør det muligt for ham på relevant vis at udtale sig herom

— den begrundelse, der er givet i de anfægtede foranstaltninger, består af en generel, uunderbygget og vag påstand om en retslig efterforskning

— Rådet ikke har givet tilstrækkelige oplysninger til, at sagsøgeren faktisk har kunnet fremsætte sine synspunkter hertil, hvilket gør det umuligt for en domstol at bedømme, om Rådets afgørelse og vurdering er velbegrunderet og truffet på grundlag af afgørende bevismateriale.

- 3) Tredje anbringende om, at Rådet har undladt at give sagsøgeren en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor han er omfattet af de anfægtede foranstaltninger, og herved har tilsidesat sin pligt til at anføre konkrete og specifikke grunde, der berettiger dets afgørelse, herunder de specifikke, individuelle grunde, som foranledigede Rådet til at antage, at sagsøgeren var ansvarlig for uretmæssig tilegnelse af den tunesiske stats midler.

- 4) Fjerde anbringende om, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens ejendomsret og hans frihed til at udøve virksomhed, idet:

— indefrysningen af midler har en markant og langvarig indflydelse på hans grundlæggende rettigheder

— deres anvendelse på sagsøgeren ikke er begrundede

— Rådet ikke har godtgjort, at en fuldstændig indefrysning af midler er den mindst indgribende måde, hvorpå et sådant mål kan sikres, eller at den meget betydelige skade for sagsøgeren er begrundet og forholdsmæssig.

- 5) Femte anbringende om, at Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved at beslutte, at disse restriktive foranstaltninger skal finde anvendelse på sagsøgeren, idet Rådet tilsyneladende ikke har foretaget nogen undersøgelse vedrørende sagsøgeren, eller, såfremt en sådan undersøgelse er blevet foretaget, fejlagtigt fastslået, at det er begrundet at lade sagsøgeren være omfattet af de restriktive foranstaltninger.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31.1.2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 28, s. 62)

Sag anlagt den 4. april 2011 — Si.mobil mod Kommissionen

(Sag T-201/11)

(2011/C 160/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Si.mobil telekomunikacijske storitve d.d (Ljubljana, Republikken Slovenien) (ved solicitors P. Alexiadis og E. Sependa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse K(2011) 355 endelig af 24. januar 2011 i sag nr. COMP/39.707 Si.mobil/Mobitel annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i søgsmålet i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 355 endelig af 24. januar 2011 i sag nr. COMP/39.707 Si.mobil/Mobitel vedrørende afslag på en klage, som selskabet den 14. august 2009 har indgivet i henhold til artikel 102 TEUF for Mobitels påståede ulovlige adfærd ved detail- og engrossalg i forhold til det fungerede konkurrenceniveau på en række markeder for mobiltelefoni.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat to retlige anbringender:

- 1) Sagsøgeren har først retligt gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt har anvendt reglerne for tildeling af kompetence i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ og Kommissionens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder (EUT 2004 C 101, s. 43), da:

— Kommissionen ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse ikke har sikret en effektiv anvendelse af EU-retten og således set bort fra de tvingende hensyn til en offentlig interesse, som Rådets forordning nr. 1/2003 er underlagt, og ligesom den har set bort fra såvel de regler, den har pålagt sig selv i Kommissionens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder, som fra den relevante retspraksis, og

— Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til meddelelsen om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder, idet den har undladt at gribe ind, når en »national konkurrencemyndighed forholder procedurerne i sagen urimeligt«, hvilket er tilfældet, når fristen på to år ifølge slovensk ret, er udløbet, uden at den nationale konkurrencemyndighed har fremsendt bare en endelig klagepunktsmeddelelse. Kommissionen har endvidere set bort fra det bevismateriale, der i overvældende grad godtgør, at det er den »bedst egnede« myndighed, der skal træffe afgørelse i den pågældende sag. Under disse omstændigheder er det højst usandsynligt, at den slovenske konkurrencemyndighed er »i stand til at bringe tilsidesættelsen til ophør« på en rimelig og hurtig måde. I den foreliggende sag er det derimod tydeligt, at »fællesskabsbestemmelser[ne] [...] kan anvende[s] mest effektivt [af Kommissionen]«.

2) Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt har anvendt afvejningstesten i Automec-sagen ⁽²⁾, da:

— sagsøgeren finder, at Kommissionens skønsbeføjelse ved beslutningen om, hvorvidt den har kompetence i henhold til Automec-sagen, ikke er uden begrænsninger. Sagsøgeren har derfor fremlagt et betydeligt bevismateriale, som godtgør en »interesse for Fællesskabet« i, at Kommissionen har kompetence i forhold til Si.mobils krav, som Kommissionen uberettiget har set bort fra. Kommissionen har endvidere set bort fra sin egen Vejledning om Kommissionens prioritering af håndhævelsen i forbindelse med anvendelsen af EF-traktatens artikel 82 på virksomheders misbrug af dominerende stilling gennem ekskluderende adfærd (EUT 2009 C 45, s. 7), idet begge typer overtrædelse af konkurrence-lovgivningen (konkurrenceforvridning og prisfastsættelse), som sagsøgeren er ramt af, er planlagt i ovennævnte dokument som en håndhævelsesprioritet for Kommissionen, ligesom der er en stigende interesse i at præcisere de måder, hvorpå Kommissionen anvender disse doktriner, navnlig i mobilsektoren, hvor sådan praksis endnu ikke er fastlagt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Sag T-24/90, Automec mod Kommissionen, Sml. 1992 II, s. 2223.

Sag anlagt den 4. april 2011 — Aeroporia Aigaiou Aeroporiki og Marfin Investment Group Symmetochon mod Kommissionen

(Sag T-202/11)

(2011/C 160/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aeroporia Aigaiou Aeroporiki AE (Athen, Grækenland) og Marfin Investment Group Symmetochon AE (Athen, Grækenland) (ved solicitor A. Ryan, solicitor G. Bushell, samt advokaterne P. Stamou og I. Dryllarakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Annulatio af Europa-Kommissionens afgørelse nr. K(2011) 316 af 26. januar 2011 i sag COMP/M.5830 vedrørende den planlagte fusion mellem Aegean Airlines S.A. og Olympic Air S.A., Olympic Handling S.A. og Olympic Engineering S.A i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender:

1) Første anbringende om en angivelig tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og/eller et åbenbart urigtigt skøn ved afgrænsningen af et marked, der alene er forbeholdt tidsensitive flypassagerer, idet:

— Kommissionen anvender udbytte- og indtægtsstyring som grundlag for afgrænsningen af et marked for tidsensitive flypassagerer, hvilket på intet tidspunkt blev drøftet under den administrative procedure

— afgørelsen ikke kan baseres på et marked, der udelukkende består af tidssensitive flypassagerer, eftersom dette ikke støttes af sædvanlig økonomisk tankegang og modsiges af Kommissionens egne sagsakter

2) Andet anbringende om et angiveligt åbenbart urigtigt skøn, idet det lægges til grund, at færgerne alene udøver et »begrænset konkurrencepres« på flytrafikken på otte ruter, idet:

— den dokumentation, som Kommissionen har påberåbt sig til støtte for sine konklusioner, er særdeles selektiv, tilsidesætter alle regler om bevisførelse, og ikke indeholder empirisk materiale eller resultater af undersøgelser. Hertil kommer, at denne dokumentation, hvis den læses objektivt, i realiteten støtter den modsatte konklusion, dvs. at færger faktisk udøver et reelt konkurrencepres i forhold til ikke-tidssensitive flypassagerer og/eller alle flypassagerer på disse otte ruter.

- 3) Tredje anbringende om en angivelig tilsidesættelse af begrundelsespligten og/eller urigtig retsanvendelse og/eller et åbenbart urigtigt skøn, idet det lægges til grund, at der vil opstå en alvorlig hindring for konkurrencen som følge af opløsningen af det tætte konkurrenceforhold mellem Aegean og Olympic, idet:

— afgørelsen ikke angiver den præcise skadeteori

— Kommissionen ikke fremlægger konsistent og tungtvejende dokumentation for at påvise, at den ene af sagsøgernes passagerer ikke vil skifte til færger i tilfælde af en forhøjelse af flytaksterne på 5-10 %, hvilket ville være det relevante spørgsmål.

- 4) Fjerde anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og/eller urigtig retsanvendelse, idet det lægges til grund, at der består hindringer for adgang, hvilket gør adgang efter fusionen usandsynlig, idet:

— Kommissionen har foretaget en urigtig retlig prøvelse, hvorefter der kræves endegyldige og underbyggede planer om adgang før fusionen, hvilket er en umulig prøvelse

— Kommissionens bedømmelse af de faktiske omstændigheder er behæftet med fejl, baseret på særdeles selektiv dokumentation, og Kommissionen har helt afstået fra at foretage en grundig undersøgelse.

- 5) Femte anbringende om en angivelig tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og/eller et åbenbart urigtigt skøn ved analysen af de kontrafaktiske omstændigheder, idet:

— afgørelsens konklusion for så vidt angår Aegeans kontrafaktiske omstændigheder i det hele beror på en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til forsvar. Til trods for sagsøgernes udførlige bemærkninger undlod Kommissionen at drøfte Aegeans kontrafaktiske omstændigheder under den administrative procedure, og den underbyggede først sine synspunkter i afgørelsen. Endvidere er Kommissionens bedømmelse urigtig, eftersom den blot er baseret på en efterfølgende analyse, og

— med hensyn til Olympics kontrafaktiske omstændigheder er Kommissionens analyse begrænset til en kritik af den model, som Marfin har foreslået, og Kommissionen har afstået fra at foretage en passende forhåndsvurdering, primært fordi den ikke går ud over IATA's 2011 sommersæson. Kommissionens konklusioner er desuden blot formodninger, der ikke er støttet af fakta.

- 6) Sjette anbringende om en påstået tilsidesættelse af sagsøgernes grundlæggende rettigheder, idet:

— den administrative procedure ved Kommissionen ikke opfyldte de krav om korrekt forvaltning, der afspejles i retten til en retfærdig rettergang, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention, og princippet om god forvaltningsskik, der er forankret i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Kommissionen overholdt ikke sin pligt til at foretage i en grundig undersøgelse og derved blev bevisbyrden i realiteten pålagt sagsøgerne.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24, s. 1)

Sag anlagt den 4. april 2011 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-204/11)

(2011/C 160/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens forordning (EU) nr. 15/2011 af 10. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 2074/2005 for så vidt angår anerkendte analysemetoder til påvisning af marine biotoksiner i levende toskallede bløddyr annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede forordning har Kommissionen besluttet at pålægge metoden til væskechromatografi-massespektrometri (LC-MS/MS) som referencemetode til påvisning af lipofile toksiner, der afløser metoden med bioassays med mus.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 168 TEUF og proportionalitetsprincippet, som bør råde ved vedtagelsen af afgørelser fra Den Europæiske Unions institutioner.

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at den nye referencemetode, der er fastsat til påvisning af lipofile toksiner, ikke er mere velegnet til beskyttelsen af den offentlige sundhed end bioassays med mus.

2) Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at ved vedtagelsen af beslutningen om at erstatte bioassays med mus med LS-MS/MS som referencemetode til påvisning af lipofile toksiner undersøgte Kommissionen ikke alle de fakta og omstændigheder, der var relevante for den situation, som den ønskede at lovgive for, idet den ikke tog højde for den økonomiske indvirkning, som nævnte ændring ville få på den berørte produktionssektor.

3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

- Ifølge den sagsøgende medlemsstat kunne producenterne af toskallede bløddyr have tillid til, at Kommissionen ikke erstattede bioassays med mus som referencemetode til påvisning af lipofile toksiner, før de betingelser, der er fastsat i punkt 4, litra B), kapitel III i Bilag III til forordning (EF) nr. 2074/2005 i sin originale version, var blevet opfyldt.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 24. marts 2011 — Canga Fano mod Rådet

(Sag F-104/09) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2009 — afslag på forfremmelse — sammenligning af fortjenester — åbenbart urigtigt skøn — annullations-søgsmål — erstatningssøgsmål)

(2011/C 160/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Diego Canga Fano (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og K. Zieleškievycz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AD 13 i forfremmelsesåret 2009.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Diego Canga Fano betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 13.2.2010, s. 51.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 13. april 2011 — Vakalis mod Kommissionen

(Sag F-38/10) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — pension — overførsel af pensionsrettigheder optjent i Grækenland til pensionsordningen for tjenestemænd i Den Europæiske Union — beregning af pensionsgivende tjenesteår — ulovlighedsindsigelse vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten — ligebehandlingsprincippet — princippet om euroens neutralitet)

(2011/C 160/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ioannis Vakalis (Luvinate, Italien) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Martin og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet af kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder, hvorved sagsøgerens pensionsrettigheder i forbindelse med overførsel til Unionens pensionsordning blev fastsat.

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises delvist fra realitetsbehandling og forkastes delvist som ugrundet.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Ioannis Vakalis' omkostninger.
- 3) Ioannis Vakalis bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010, s. 54.

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 4. april 2011 — AO mod Kommissionen

(Sag F-45/10) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — disciplinærsanktion — fjernelse fra tjenesten — procesreglementets artikel 35, stk. 1, litra d), og artikel 35, stk. 2, litra a) — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2011/C 160/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AO (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Schober)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse CMS 07/046, hvorved sagsøgeren med virkning fra den 15. august 2009 blev fritaget fra stillingen uden nedsættelse af pensionsrettigheder, og annullation af alle afgørelser, der blev truffet vedrørende sagsøgeren i perioden fra september 2003, og indtil han blev fjernet fra tjenesten, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) *Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.*
- 2) *AO betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 221 af 14.8.2010, s. 60.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 31. marts 2011 — M mod Det Europæiske Lægemiddelagentur

(Sag F-23/07 RENV-RX) ⁽¹⁾

(2011/C 160/45)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 26.5.2007, s. 35.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA